

[Gade]

sige, hvad hr. Niels Helveg Petersen og Det Radikale Venstre vil gøre, når et befolkningsflertal har sagt nej til Unionstraktaten. Den forpligtelse bør alle partier i virkeligheden have at gå seriøst ind i den diskussion.

Jeg formoder ikke, at hr. Niels Helveg Petersen i den situation bare vil sidde med hænderne i skødet og intet vil foretage sig. Jeg formoder, at hr. Niels Helveg Petersen vil respektere afstemningsresultatet, og jeg formoder, at hr. Niels Helveg Petersen vil tale også med SF om, hvad der skal ske, når vi har sagt nej til Unionstraktaten.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Der er et element i hr. Gades indlæg, som jeg må tage fat på. Jeg føler mig meget forpligtet til at redegøre for, hvad der vil ske, hvis befolkningen følger den indstilling, jeg har, og som jeg anbefaler, og stemmer ja. Derfor arbejder vi også i Markedsudvalget med at få uddybet, hvad et ja egentlig betyder. Det mener jeg er ja-sidens virkelige forpligtelse.

Nej-sidens forpligtelse, som vi altså endnu ikke har set opfyldt, er at fremlægge, hvad det er, der skal genforhandles. Man siger, der skal genforhandles, men vi har ikke set noget udspil. Jeg mener, ja-siden har opfyldt sin forpligtelse til at redegøre for, hvad der sker, hvis befolkningen følger vores anbefaling, men det har nej-siden ikke.

Op så vil jeg da gerne give et bud på, hvad der sker, hvis det bliver et nej – hvad jeg ikke tror. Der er kun to ting, vi kan være sikre på, hvis det går sådan, mener jeg. Det første, der er ret sikkert, er, at vi vil få en rentestigning til skade for beskæftigelsen; den kan blive af længere eller kortere varighed og større eller mindre, det ved vi ikke, men en rentestigning er vi ret sikre på. Det eneste sikre derudover er usikkerheden om vores forhandlingssituation, om, hvorledes fremtiden vil forme sig; den er i hvert fald sikker.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

De sidste betragtninger fra hr. Niels Helveg Petersen får mig til at føle, at efterlysningen af et papir fra SF om genforhandling måske ikke er helt så seriøst ment, som den bliver lanceret.

Må jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at vi jo er enige om, at denne sag skal til folkeafstemning, også fordi der ikke er fem sjettedeles flertal i Folketinget for den. Grundlovens § 20, som jeg formoder at hr. Niels Helveg Petersen lægger betydelig vægt på, er jo netop indrettet som en mekanisme, hvorved befolkningen i den kritiske situation, hvor der ikke er det nødvendige flertal i Folketinget for at afgive suverænitæt i nærmere bestemt omfang, har ret til at sige nej. Som en slags nødværge kan befolkningen sige: Hertil og ikke længere. Det er mekanikken i grundlovens § 20.

Jeg skal gentage over for hr. Niels Helveg Petersen, at SF vil fremlægge, hvad vi mener i den situation, men det fritager ikke hr. Niels Helveg Petersen for forpligtelser i forhold til netop den kendsgerning, at spørgsmålet bliver sendt til folkeafstemning efter grundlovens § 20.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg må helt afvise, at mit ønske ikke skulle være seriøst. Jeg har hæftet mig ved, at hr. Gade har lovet os et genforhandlingsudspil, og det efterlyser jeg så. Det er skam seriøst ment. Jeg er meget interesseret i at se det.

Kofod-Svendsen (KRF):

Noget af det spændende ved EF-debatmøderne rundt i landet er jo, at man ikke alene snakker økonomi. Jeg husker, da jeg selv var aktiv i ja-kampagnen i 1972, at det dengang var meget vanskeligt at komme til at drøfte de visionære aspekter ved EF. I 1972 kunne vi ikke få interesse for den fredsvision – man kunne næsten sige den aldrig-mere-krig-bevægelse, som brød frem efter anden verdenskrig – og tillige den politiske vision, som lå bag skabelsen af EF, men den interesse er kommet nu, og det synes jeg er opløftende og spændende. Nu handler det altså ikke bare om, at vi skal ind i EF, fordi vi kan få nogle økonomiske fordele af det, men nu handler det om at være med til at bestemme Europas fremtid, om at vi fra Danmark har nogle visioner, nogle ønsker, og at vi er parat til at gå ind i et mere forpligtende samarbejde.

Op befolkningen er så naturligvis optaget af, hvad det betyder. En af de ting, som jeg stadig bliver spurgt om, er subsidiaritets- eller nær-